

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Hazánkban augusztus 20-a az a kivételes alkalom, amelyen olyan történelmi eseményre emlékezhetünk, amely nem hordozza magában a negatív végkifejlet keserűségét. Államalapításunkban az egységes magyar nemzet megszilárdulásának és fennmaradásának egyik legalapvetőbb mérföldkővét ünnepeljük. Közös örömünk és büszkeségünk lehet, hogy egy olyan országot mondhatunk hazánknak, amelynek több mint 1000 éve lefektették alapjait, és amely már akkor kinyilvánította, hogy egy keresztény értékekre épülő, független nyugati állam kíván lenni.

Kijelenthetjük tehát, hogy augusztus 20-án helye van az örömnak, büszkeségnek és a jó hangulatú közösségi programoknak. Mindazonáltal idén a szokásosnál is több okunk van ünnepelni országos és helyi szinten egyaránt. Az elmúlt hónapokat globálisan is meghatározó és tematizáló járványhelyzet kapcsán – az áldozatok és hozzátartozók iránti kegyelet és részvét mellet – hálával nyugtázhatjuk, hogy a védekezést irányító és abban aktívan résztvevők bátorságának, áldozatkészségének és tehetségének, valamint a teljes lakosságra jellemző fegyelmezettségnek és szolidaritásnak köszönhetően Magyarország jól kezelte a mögöttünk álló kihívásokat és megpróbáltatásokat. Elmondhatjuk, hogy az elmúlt évtizedekben aligha volt olyan komplex és precedens nélküli válsághelyzet, amelyet a koronavírus okozott Hazánkban és az egész világon. Az emberek egészsége és élete, a gazdaság, így mindannyiunk megélhetése, a közigazgatás működőképessége és az emberek mindennapos élete és szabadsága egyidejűleg olyan veszélyeknek és korlátozásoknak voltak és vannak kitéve a járványhelyzet miatt, amelyekhez hasonlót legfeljebb egy háború tud produkálni.

Sajnálatos módon még nem tudhatjuk magunk mögött a válságot, sőt még azt sem mondhatjuk, hogy látjuk az alagút végét. Azt azonban hálával és büszkeséggel állapíthatjuk meg, hogy képesek vagyunk a helyzet kezelésére, kellő fegyelmezettséggel fokozatosan visszatérhet életünk a régi medrébe, valamint felkészülten és reménységgel tekinthetünk a jövőbe. Meggyőződésem, hogy az összes veszteség és nehézség ellenére van okunk a hálára, öröme és derűlátásra. Őszintén örülhetünk annak, hogy a hónapokig tartó bezártság és elszakítottság után egyre szélesebb körben élvezhetjük szeretteink társaságát és a közösséghez tartozást. A hála is helyénvaló azért, hogy miként 1000 éves történelmünk során számtalanszor, a történelem Ura nemcsak kihívások elé állította a magyarságot, de megadta a problémák leküzdéséhez és a megmaradáshoz szükséges erőt is. Kívánom, hogy az államalapításunkra való közös emlékezés erősítse mindannyiunkban azt a szolidaritást, áldozatkészséget és jó reménységet, amelyre az előttünk álló időben szükségünk lesz!

Tisztelt Ünneplő Közösség!

Az elmúlt időszak – többet között – azt is nyilvánvalóvá tette, hogy az egyre fejlődő és tért nyelő infokommunikációs lehetőségek ellenére az embereknek alapvető igénye és szüksége van a személyes

kontaktusokra és élményekre, valamint a közösségi tevékenységekre. Éppen ezért a mai napon azt is ünnepelhetjük, hogy e település a Magyar Falu Program keretében megújult művelődési házzal gazdagodott, amely az elkövetkező években méltó körülmények között tud helyet adni a legkülönbözőbb közösségi alkalmaknak, lehetőséget biztosítva arra, hogy a magyar és egyetemes kultúra gazdagságát és szépségét az arra fogékony polgárok megismerjék. Kívánom, hogy a felújított épületet az intézményben dolgozók elkötelezettségének és a polgárok aktív érdeklődésének köszönhetően a kultúra és összetartozás jóérzésének örömeivel használják.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A nyugati társadalmakban biztosan, de feltételezhetően a legtöbb kultúrában a születésnap egy olyan alkalom, amely valamiféle közös ünneplésre és visszaemlékezésre ad okot. Fontos, hogy a születésnap megünneplése nemcsak a múltba való visszatekintés és hálaadás, hanem a jövőre vonatkozó reménység és jókívánság kifejezése is. Ennek egyik anyanyelvünkben és szokásainkban rejlő ékes bizonyítéka, hogy az ünnepeletnek ilyenkor azt kívánjuk, hogy az „*Isten éltesse sokáig!*”. E köszöntés helyénvalóságát bizonyítja, hogy e néhány szóban nemcsak jóakaratunknak adunk hangot, de azt kifejezzük, hogy életünk sorsa kinek is a kezében van. Éppen ezért, miközben ünnepeljük Magyarország születésnapját, kimondva vagy kimondatlanul kívánnunk kell, hogy a Jóisten még sokáig éltesse nemzetünket, nem felejthetjük el azonban azt sem, hogy a nemzet megmaradása mindannyiunk közös feladata. A mi kötelezettségünk, hogy az elkövetkező generációknak továbbadjuk a hit, az értékek, a kultúra és Hazánk iránti elkötelezettség és áldozatkészség fontosságát. Csakis így leszünk képesek hosszútávon megvédeni magunkat a globalizáció, a radikális liberalizmus, a migráció és az önfeladás nemzetromboló veszélyeivel szemben. Meggyőződésem, hogy e mai ünnepség és a most megújult művelődési ház azt a célt is szolgálja, hogy e nem könnyű kihívásban helyt tudjunk állni. Ennek reményében kívánok minden jelenlévőnek tartalmas ünneplést és örömteli programokat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!